

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010139
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1516010139.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára v trestnej veci obžalovaného F. M., pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudkyne Okresného súdu Bratislava V z 16.02.2017 sp. zn. 2T/25/2016, na verejnom zasadnutí konanom 05. septembra 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

F. M., nar. XX.XX.XXXX v B., bytom Z. Q. č. 5, Q., bez prihlásenia B. ul. č. X B.

u k l a d á

podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest 300 /tristo/ euro.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený súd ukladá obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na 1 /jeden/ mesiac.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Bratislava V zo 16.02.2017 sp. zn. 2T/25/2016 bol obžalovaný F. M. uznaný za vinného z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

F. M. na Obvodnom oddelení Policajného zboru Bratislava Petržalka juh, Holíčska ul. č. 22 pri výsluchu pred povereným príslušníkom Policajného zboru v konaní pod ČVS: ORP-1256/PJ-B5-2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. dňa 10.07.2014 v čase od 15.13 do 16.30 hod., po zákonom poučení v procesnom postavení svedka okrem iných skutočností uviedol, že „na druhý deň som sa stretol osobne s L. v Petržalke v Tesco na Ponónskej ceste, kde som mu povedal, že som na policajnom oddelení celú noc, on sa zasmial a povedal mi, že V. má telefón tých dievčat, že on ich ukradol, V. myslel V. V., čo bol s nimi vtedy vonku“, pričom dňa 15.08.2014 v čase od 10.00 do 11.10 hod. po zákonom poučení v procesnom postavení svedka pri konfrontácii sa doznal a uviedol, že s L. sa v uvedený deň nestretol a uviedol, že sa s ním v Tesco nestretol vôbec, rovnako poprel, že by mu niekedy tento L. hovoril slová ako „V. má telefón tých dievčat, že on ich ukradol“, následne bolo dňa 30.03.2015 trestné

stíhanie vedené pod sp. zn. ORP-1256/PJ-B5-2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. podľa § 228 ods. 1 Tr. por. prerušené.

Za uvedený prečin bol obžalovanému uložený podľa § 345 ods. Tr.zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkonuloženého trestu súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/136/2015 zo dňa 03.12.2015 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný F. M. v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por. ako osoba oprávnená podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

V písomných dôvodoch odvolania doručeného Okresnému súdu Bratislava IV 03.03.2017 č.l. 167-168 odôvodneného prostredníctvom splnomocneného obhajcu, sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby. Dôvodil tým, že nemal úmysel privodiť trestné stíhanie poškodenému V. V., pretože pokiaľ by taký úmysel mal, snažil by sa aj pri konfrontácii privodiť mu trestné stíhanie, čo však neurobil a vysvetlil rozpor vo svojich výpovediach. Tento rozpor odôvodnil nátlakom zo strany policajta. Vyvíjanie nátlaku policajtom potvrdil vo svojej výpovedi zo dňa 20.09.2016 aj svedok L. K., z výpovede ktorého svedka možno vyvodíť, že obžalovaný s poškodeným nemal zlé vzťahy a preto by bolo nelogické, aby mal úmysel ublížiť poškodenému. Navyše trestné stíhanie vedené pod ČVS: ORP-1256/PJ-B5-2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., v rámci ktorého sa mal obžalovaný svojimi výrokmi dopustiť trestných činov uvedených v obžalobe, bolo podľa § 228 ods. 1 Tr. por. prerušené, bez toho, aby bolo vznesené obvinenie voči obžalovanému, poškodenému a ani svedkovi L. K.. Súd nebral do úvahy inštitút materiálneho korektívu obsiahnutého v § 10 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

Konanie obžalovaného nemožno podradiť pod žiadny z trestných činov špecifikovaných v obžalobe, keďže jeho výroky zo dňa výsluchu 10.07.2014 ako aj počas konfrontácie svedkov zo dňa 15.08.2014 nijakým spôsobom neovplyvnili, či už poškodeného alebo L. K.. Všetky výpovede obžalovaného dňa 10.07.2014 boli urobené pod nátlakom, bez akéhokoľvek úmyslu niekomu ublížiť.

Podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava V 09.06.2017 (č.l. 178-179) obhajca obžalovaného doplnil dôvody odvolania. Uviedol v ňom v podstate tie isté okolnosti ako v predchádzajúcom zdôvodnenom odvolaní s tým, že upresnil okolnosť, že súd absolútne nevyhodnotil dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného, nezaoberal sa jeho tvrdením, že konal v dôsledku nátlaku zo strany polície. Touto otázkou sa súd pri rozhodovaní nezaoberal. Opätovne navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava V 02.05.2018 (č.l. 204-205) obžalovaný doplnil dôvody odvolania smerujúce k výroku o treste. Zastáva názor, že uložený trest je neprimerane prísny. Dal do pozornosti odvolaciemu súdu, že obžalovaný od narodenia svojho syna X. v podstate zmenil svoj život k lepšiemu, založil si rodinu, o ktorú sa stará, prostriedky na obživu seba a rodine zabezpečuje prácou, žije v prenajatom byte. Zdôraznil, že skutok sa stal v roku 2014. Navrhol preto krajskému súdu, aby v prípade uznania viny uložil obžalovanému prísnejší trest odňatia slobody s podmieneným odkladom.

Krajskému súdu v Bratislave bolo dňa 24.08.2018 doručené doplnenie odvolania obhajcom obžalovaného, ktorého súčasťou je čestné vyhlásenie E. F. ako aj ponuka na prevzatie záruky za nápravu obžalovaného ponúknutá zamestnávateľom obžalovaného N. U., s.r.o., B..

V zmysle ustanovenia § 314 Tr. por. bol rovnopis odvolania obžalovaného doručený procesnej strane a to prokurátorovi, ktorý sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného F. M. je šťastí dôvodné.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného sa pridržiaval písomne odôvodneného odvolania a žiadal rozhodnúť v zmysle jeho návrhu tak, aby súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, alternatívne uložil obžalovanému miernejší trest, ktorý nie je spojený s výkonom trestu odňatia slobody.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože považovala postup okresného súdu za zákonný a správny.

Obžalovaný F. M. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa pridržiaval prednesu svojho obhajcu s tým, že sa zmenil, vedie riadny život a bude sa tak správať aj v budúcnosti.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržiaval základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhláseniu vyhláseného rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja, zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodit' bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení.

Závery okresného súdu ohľadne skutkových zistení a viny, prezentované vo výrokovej časti rozsudku a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si krajský súd osvojil a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa v tejto časti odkazuje.

Obžalovaný F. M. v prípravnom konaní vo svojom výsluchu po vznesení obvinenia zo dňa 11.05.2015 využil svojho práva a odmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že je pravdou, čo sa mu kladie obžalobou za vinu s tým, že je mu to ľúto. Pravda je však taká, že ním uvádzané okolnosti vo výsluchu z 10.07.2014 uviedol z dôvodu, že kriminálka ho v podstate k takejto výpovedi donútila, pretože policajti mu tvrdili, že vie, že to ukradol V. s L., nech im to povie, on však vôbec nechcel vypovedať. Zo strany polície sa mu však vyhrážali, že ho zoberú do väzby.

V uvedenej trestnej veci bol vypočutý svedok L. K., ktorý sa vyjadril v tom smere, že v súvislosti s výpoveďou M. nevznikli žiadne konkrétne problémy v osobnom živote. Nie je pravdou, že by obžalovanému hovoril o tom, že V. odcudzil dievčatám telefóny. Z výpovede svedka V. V. vyplýva, že obžalovaný si na neho vymyslel, že mal nejakým dievčatám ukradnúť telefón. Nič také nepovedal obžalovanému a ani svedkovi L. K.. Na takúto situáciu bol zvyknutý pretože v minulosti bol viackrát vypočúvaný. Mal však obavy z toho, aby nemal problémy, aby mu nebolo vznesené obvinenie. Z výpovedí príslušníkov polície X. H. a B. B. neboli preukázané skutočnosti uvádzané obžalovaným v tom smere, že by bol obžalovaný k výpovedi prinútený. Táto okolnosť nevyplýva ani z výpovede svedka J. F.. Súčasťou spisového materiálu je výpoveď obžalovaného F. M. z 10.07.2014, kedy bol vypočúvaný v

procesnom postavení svedka, pričom vypovedal o okolnostiach popísaných v skutkovej vete obžaloby. Následne pri konfrontácii vykonanej medzi ním a svedkom L. K. dňa 15.08.2014 svoju výpoveď zmenil. Na vysvetlenie uviedol, že L. K. a V. V. krivo obvinil, pretože bol vo vážne ťažkej situácii, bál sa o svoju priateľku a nechcel ísť do väzby. O nátlaku zo strany polície nehovoril.

Vzhľadom na vyššie uvedené vykonané dokazovanie nebolo možné uveriť obhajobným námietkam obžalovaného, že vypovedal pod nátlakom polície.

Možno teda uzavrieť, že obžalovaný svojim konaním naplnil zákonné pojmové znaky prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúcu okolnosť vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie, zabráneniu v trestnej činnosti a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výhovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal z ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. ktoré stanovuje súdu povinnosť ukladať úhrnný trest, ak odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov. V danom konkrétnom prípade však neukladal obžalovanému súhrnný trest podľa ustanovenia § 42 ods. 2 Tr. zák..

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený. V danom konkrétnom prípade, v čase rozhodovania krajského súdu v Bratislave z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/136/2015 vyplýva, že odsúdenie obžalovaného F. M. mu v citovanom konaní bolo zahľadené a to na základe uznesenia samosudkyne Okresného súdu Bratislava IV zo 04.12.2017 sp. zn. 2T/136/2015, takže na predmetné odsúdenie nebolo možné prihliadať z pohľadu ukladania súhrnného trestu.

Krajský súd pri ukladaní trestu priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho oľutovanie) a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. h/ Tr. zák. (spáchal viac trestných činov).

Z ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že existencia a vzájomný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností sa určuje výlučne a len pri stanovení druhu a výmery trestu a nie v rámci vyslovenia viny.

Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je teda v tomto prípade daný 1:1 a preto bolo možné obžalovanému ukladať trest v zákonom stanovenej trestnej sadzbe od 1 až 5 rokov. Treba zdôrazniť, že krajský súd neprihliadol na priťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zák., spočívajúcej v recidíve.

Krajský súd má za to, že vzhľadom na povahu predchádzajúcich odsúdení, ako aj ich charakter a závažnosť nebolo potrebné a zákon to aj umožňuje, pri hodnotení priťažujúcich okolností na túto okolnosť neprihliadať.

Odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na postoj obžalovaného k trestnej činnosti ako aj záruku poskytnutú zamestnávateľom obžalovaného a doterajší spôsob jeho života, ktorý vedie od doby kedy spáchal skutok, t.j. skoro 4 roky, postačuje k jeho náprave aj uloženie peňažného trestu vo výmere 300 eur spolu s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 mesiaca.

Pri ukladaní trestu zohľadnil aj skutočnosť, že trestné stíhanie napriek tomu, že bolo začaté v trestnej veci odcudzenia mobilného telefónu bolo prerušené a v predmetnej trestnej veci nebol nikto obvinený.

Odvolacím súdom uložený peňažný trest vymieraný pri dolnej hranici trestnej sadzby spolu s dielčím výrokom o uložení náhradného trestu odňatia slobody vychádza zo zásad ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák. v každom smere.

Súd druhého stupňa na základe vyššie uvedených dôvodov čiastočne vyhovel odvolaniu obžalovaného a zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na podklade týchto úvah odvolací súd v trestnej veci obžalovaného F. M. rozhodol spôsobom vyplývajúcim z výrokovej časti tohto rozsudku, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mal krajský súd dostatok podkladov pre vlastné rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.